

РЕШЕНИЕ

№ 13287

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

при участието на секретаря П. АСП. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20211110173536 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Настоящото дело е образувано по искова молба, депозирана от ЗЕАД „*****“ срещу ЗАД ***** , с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание. чл. 411 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът извежда субективните си права при твърдения, че на 09.05.2021г. в гр. ***** , в района на Индустриална зона, е настъпило пътно- транспортно произшествие (ПТП) между автомобил м. “ДАФ”, м. “*****” и автомобил м. “*****”, при което водачът на автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 460”, при движение на заден ход, при извършване на маневра за излизане от паркинг, ударил ремарке м. “*****”, с рег. № ***** , част от товарна композиция с паркирания автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 480”. За настъпилото ПТП е бил съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 09.05.2021г. Ищецът поддържа, че увреденото ремарке било застраховано при ищеца по имуществена застраховка „Каско“, по полица № ***** , със срок на застрахователно покритие от 15.02.2021г. до 14.02.2022г., а гражданската отговорност на водача на автомобил м. ДАФ ХФ 460 била застрахована при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ по полица № ***** , със срок на валидност от 05.05.2021г. до 04.05.2022г. В исковата молба са наведени доводи, че собственикът на увредения автомобил е уведомил ищеца за настъпилото застрахователно събитие, за което била образувана щета № ***** , по която било платено застрахователно обезщетение в размер на 2663,76 лева и били направени ликвидационни разноси в размер на 25 лева. Ищецът сочи, че предявил пред ответника претенцията, който в дадения срок не

изпълнил задължението си да възстанови платените от ищеца застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски, вследствие на което ищецът претърпял вреди в размер на законната лихва.

При изложените твърдения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му плати сумата в размер на 2688,76 лева, представляваща представляваща платено по застраховка „Каско“- застрахователна полица № *****, обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 09.05.2021г., за което е образувана щета № ***** и ликвидационни разноски в размер на 25,00 лева и сумата 25,39 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 19.11.2021г. до 22.12.2021г.

В срока и реда по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „*****“ АД, в който се изразява становище за неоснователност на предявените искове. Ответникът оспорва механизма на ПТП, пряката причинно- следствена връзка между вредите на застрахования при ответника автомобил и механизма на ПТП. В отговора са развити съображения за оспорване на предявените искове по размер.

В обобщение, ответникът счита предявените искове за неоснователни и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

Видно от представената застрахователна полица № *****, на 08.02.2021г. между “Ремакс транс” ЕООД и ищцовото дружество е възникнало застрахователно правоотношение въз основа на договор за застраховка “Каско”, с предмет ремарке м. “*****”, със срок на застрахователно покритие 15.02.2021г.- 14.02.2022г.

На 09.05.2021г. в гр. ***** е настъпило ПТП между автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 480” и автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 460”, при което автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 460”, при извършване на маневра за излизане от паркинг, ударил ремарке м. “*****”, част от товарна композиция с паркирания автомобил м. “ДАФ”. м. “ХФ 480”.

Застрахованият уведомил застрахователят- ищец за настъпилото застрахователно събитие, за което била образувана щета № ***** . Съгласно изготвения доклад по щета № ***** определеното застрахователно обезщетение е в размер на 2663,76 лева, което е платено на 28.07.2021г.

Ищецът е предявил претенцията пред ответника, който получил щетата на 18.10.2020г.

Относно механизма на деянието пред настоящата инстанция са събрани гласни доказателствени средства- показанията на св. Т. и св. М.. От показанията на св. Т. се установява, че същият управлявал автомобил . “ДАФ”, м. “ХФ 460”. Свидетелят сочи, че при извършване на маневра излизане от паркинг, при движение назад, ударил ремарке м. “*****” към автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 480”. От показанията на св. М. се установява, че същият управлявал автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 480” с ремарке м. “*****” към него. Свидетелят сочи, че автомобилът бил паркиран на паркинг в

Индустриалната зона в гр. *****, когато бил уведомен, че ремаркетото е ударено от автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 460”. От показанията на свидетеля се установява, че при удара били причинени вреди в дясната страна на ремаркетото.

От заключението на изслушаната пред настоящата инстанция САТЕ се установява, че механизма на ПТП е следния: на 09.05.2021г. товарна композиция от седлови влекач м. “ДАФ”, м. “ХФ 480” е ремарке м. “*****” била паркирана на паркинг в Индустриалната зона в гр. *. В същото време товарна композиция от седлови влекач м. “ДАФ”, м. “ХФ 460” и триосно ремарке извършвала маневра излизане от паркинг, при което ударила ремаркетото от композицията на автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 480”. При удара на ремаркетото били причинени вреди на стойност 2663,76 лева, които се намират в пряка причинна връзка с механизма на ПТП.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следното от правна страна:

Релевантните към предмета на спора въпроси са наличието на валиден договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е платил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди. Процесуалноправно суброгацията в правата на увреденото лице се осъществява посредством регресния иск по чл. 411 КЗ, като в случая, правният интерес на застрахователя от воденето на осъдителен иск, несъмнено произтича от обстоятелството, че към датата на исковата молба все още не е било получено плащане от страна на застрахователя на причинителя на вредата.

В конкретния случай не е спорно, а и се установява от събраните по делото доказателства, че между ищеца и “Ремакс транс” ЕООД е възникнало застрахователно правоотношение въз основа на договора за застраховка “Каско” под формата на застрахователна полица № *****/ 08.02.2021г., с предмет полуремарке м. “*****”, със срок на застрахователно покритие 15.02.2021г.- 14.02.2022г.

Между страните не са спорни обстоятелствата, че ответникът е застраховал гражданската отговорност на делинквента, както и настъпването на пътно- транспортно произшествие на 09.05.2021г. Не се спори, че на 28.07.2021г. ищецът е платил застрахователно обезщетение в размер на 2663,76 лева.

Първият спорен въпрос между страните е какъв е механизма на деянието. Механизмът на ПТП се установява от събраните писмени доказателства- двустранен констативен протокол и уведомление за щета, събраните гласни доказателствени средства и заключението на САТЕ. От приложения двустранен констативен протокол за ПТП се установява, че на 09.05.2021г. е настъпило ПТП между автомобил м. “ДАФ”, м. “ХФ 460” и ремарке м. “*****”. От същият се установява и при какви обстоятелства е била причинена увредата на товарния автомобил, а именно- водачът на автомобил м. „ДАФ” не е

спазил правилото за управление на МПС, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението. Последниците от станалото ПТП са извън тези по чл. 125 ЗДвП и водачите на автомобилите не са уведомили органите на Полицията, а са съставили двустранен констативен протокол. Двустранният констативен протокол е частен свидетелстващ документ и не се ползва с материална доказателствена сила, а само с формална такава. С оглед това, следва да се изследва наличието на други доказателства, подкрепящи истинността на вписаните в двустранния констативен протокол за ПТП обстоятелства относно механизма на произшествието. Конкретиката на случая сочи, че констатациите в протокола корелират и с тези на САТЕ и показанията на св. Т. (водач на автомобил „ДАФ“, м. „ХФ 460“), според който при извършване на маневра за излизане от паркинг и движение на заден ход, управляваната от него товарна композиция ударил паркираното ремарке м. „*****“, част от товарна композиция с автомобил м. „ДАФ“, м. „ХФ 480“. Съгласно заключението на САТЕ, налице е пряка причинна връзка между механизма на ПТП и настъпилите вреди, като установеният механизъм на ПТП е идентичен с описания в протокола за ПТП.

Конкретиката на случая сочи, че водачът на автомобил м. „ДАФ“ е нарушил правилото за движение по пътищата, регламентиращо задължение на водачите на МПС, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, а именно- „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“-чл. 25 ЗДвП. Настъпилото произшествие е в пряка причинна връзка с резултата. В случай, че водачът на автомобил м. „ДАФ“, м. „ХФ 460“ беше спазил задължението по ЗДвП и беше се уверил, че преди да започне маневрата, няма да създаде опасност за участниците в движението. (чл. 25 ЗДвП).

С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност– стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество.

Като относима следва да бъде цитирана постановената по КЗ (отм.) практика по решение 167 / 11.05.2016г. по т.д. 1869 / 2014г. на ВКС, ТК, II т.о., с която по поставения материалноправен въпрос е отговорено, че съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. В създадената съдебна практика по решение № 235 от 27.12.2013г. по т.д. № 1586/ 2013г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009г. по т.д. № 667/ 2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от 30.01.2012г. по т.д. № 1069/ 2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009г. по т.д. № 627/ 2008 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. е прието, че

обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Този принципен отговор следва от разпоредбите на чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) във връзка с чл. 203, ал. 2 КЗ (отм.) във връзка с ал. 4, уреждащи, че когато между страните по застрахователния договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2), т.е. по пазарната му стойност.

С решение 141/ 08.10.2015г. по т.д. № 2140 / 2014г. на ВКС, ТК, I т.о., по въпроса за начина на определяне на дължимото обезщетение за имуществени вреди, включително и при пълно погиване на застрахованото имущество, е възприета практиката на ВКС: решение № 37 от 23.04.2009г. по т.д. № 667/ 2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 79 от 02.07.2009г. по т.д. № 156/ 2009г. на ВКС ТК, I т.о., решение № 22 от 26.02.2015г. по т.д. № 463/ 2014г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 209 от 30.01.2012г. по т.д. № 1069/ 2010г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 235 от 27.12.2013г. по т.д. № 1586/ 2013г. на ВКС, ТК, II т.о., че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума.

Съгласно [чл. 15, ал. 4 от Наредба № 24 от 8.03.2006 г.](#) обезщетението за вреди на моторни превозни средства се определя по методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, съгласно приложения № 1– 6. Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" по Наредба № 24 от 8.03.2006 г. на КФН, съгласно [чл. 4](#) от нея, представлява указание за изчисляване на размера на щетата на МПС в случаите когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз- в т.см. [решение № 52 от 8.07.2010г.](#) по т.д. № 652/ 2009 г. на ВКС, ТК, I т.о.; решение № 109/ 14.11.2009г. по т.д. № 870/ 2010г., решение № 153/ 22.12.2011г. по т.д. № 896/ 2010г.; решение № 209 от 30.01.2012г. на ВКС по т.д. № 1069/ 2010г., II т.о., с което на материалноправния въпрос относно за приложимостта на утвърдената с [Наредба № 24/ 08.03.2006г.](#) на КФН Методика към имуществената застраховка "Каско на МПС" и значението ѝ за размера на дължимото от застрахователя застрахователно обезщетение е даден отговор, че "Методиката по [Наредба № 24/08.03.2006 г.](#) на КФН не е задължителна, а съставлява указание относно начина на изчисляване на размера на щетата на МПС от застрахователя в случаите, когато на същия не са представени надлежни доказателства(фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз и когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Даденото в този смисъл разрешение важи както за обезщетението по [чл. 226 КЗ](#), така и при иск по чл. 213 КЗ". При изчисляване на обезщетението не следва да се прилага и коефициента на овехтяване. В т.см. решение № 79 от 2.07.2009г. на ВКС по т.д. № 156/ 2009г., I т.о:

„Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност”; решение № 6 от 2.02.2011г. на ВКС по т.д. № 293/ 2010 г., I т.о. Обезщетение по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208 ал. 3 КЗ (отм.) във връзка с чл. 203 ал. 2 КЗ (отм.) във връзка с ал. 4 КЗ (отм.), изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал.2), т.е по пазарната му стойност. В тази насока ВКС се е произнесъл и в решение № 115 от 9.07.2009г. на ВКС по т.д. № 627/ 2008г., II т.о., ТК и решение № 209 от 30.01.2012г. на ВКС по т.д. № 1069/ 2010г., II т.о., ТК. Конкретиката на случая сочи, че действителната стойност на повреденото имущество е 2663,76 лева, която сума е равна на платеното от ищеца обезщетение, като ищецът е направил ликвидационни разноски в размер на 25 лева. Изложеното обуславя извод за основателност на предявения иск.

Доколкото в случая платеното застрахователно обезщетение не е репарирано и причинителя на вредата е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност”, налице са предпоставките на чл. 411 КЗ и за ответника е налице пасивна материална легитимация.

Установява се, че претенцията е предявена на ответника на 18.10.2020г., поради което срокът за доброволно изпълнение е изтекъл на 19.10.2020г. След изтичането на този срок ответникът е изпаднал в забава. Забавата на ответника обуславя основателността на иска за обезщетение за забава.

Основателността на исквете обуславя присъждане на ищеца на направените от него разноски в настоящото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****“ АД, с ЕИК ***** да плати на “ЗЕАД *****”, с ЕИК ***** , сумата 2688,76 лева (две хиляди шестстотин осемдесет и осем лева 76 ст.), представляваща платено по застраховка „Каско”-

застрахователна полица № *****, обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 09.05.2021г., за което е образувана застрахователна полица щета № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба- 22.12.2021г., до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 411 КЗ и сумата 25,39 лева (двадесет и пет лева 39 ст.), представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 19.11.2021г. до 22.12.2021г., на основание чл. 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА „*****“ АД, с ЕИК ***** да плати на “ЗЕАД *****”, с ЕИК *****, сумата 157,55 лева (сто петдесет и седем лева 55 ст.), представляваща направени пред първоинстанционното производство разноски за държавна такса, сумата 300 лева (триста лева), представляваща направени пред първоинстанционното производство разноски за депозит за възнаграждение на вещо лице, сумата 100 лева (сто лева), представляваща направени пред първоинстанционното производство разноски за депозит за възнаграждение на свидетел, сумата 503,99 лева (петстотин и три лева 99 ст.), представляваща направени пред първоинстанционното производство разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____